

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/30/ES

(2010. gada 19. maijs)

par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 92/75/EEK (1992. gada 22. septembris) par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm ⁽³⁾, ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt vēl citus grozījumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 22.9.2009., 90. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 5. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Padomes 2010. gada 14. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Eiropas Parlamenta 2010. gada 18. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp.

⁽⁴⁾ Skatīt I pielikuma A daļu.

(2) Direktīvas 92/75/EEK darbības jomā ietilpst tikai sadzīves tehnika. Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojumā "Ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plāns" ir pierādīts, ka, paplašinot Direktīvas 92/75/EEK darbības jomu, to attiecinot uz tiem ar energopatēriņu saistītajiem ražojumiem, kas lietošanas laikā būtiski tieši vai netieši ietekmē enerģijas patēriņu, tiktu uzlabota potenciālā sinerģija starp spēkā esošajiem tiesību aktiem un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ⁽⁵⁾. Šai direktīvai nebūtu jāskar Direktīvas 2009/125/EK piemērošana. Kopā ar minēto direktīvu un citiem Savienības instrumentiem šī direktīva veido plašāku tiesisko regulējumu un saistībā ar holistisku pieeju ar to tiek radīti papildu enerģijas ietaupījumi un ieguvumi no vides aizsardzības viedokļa.

(3) 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomes prezidentvalsts secinājumos ir uzsvērtā vajadzība vairot energoefektivitāti Savienībā, lai līdz 2020. gadam sasniegtu mērķi – par 20 % samazināt Savienības enerģijas patēriņu, ir noteikti mērķi ES mērogā attīstīt atjaunojamo enerģiju un samazināt siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas, un ir aicināts ātri un pamatīgi īstenot galvenās jomas, kas apzinātas Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumā "Energoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana". Šajā rīcības plānā ir uzsvērtas milzīgās iespējas taupīt enerģiju ražojumu nozarē.

(4) No uzlabotas ar energopatēriņu saistītu ražojumu efektivitātes, patērētājiem izdarot uz informāciju pamatotu izvēli, iegūst ES ekonomika kopumā.

⁽⁵⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

- (5) Precīzai, būtiskai un salīdzināmai informācijai par specifisku enerģijas patēriņu attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, būtu jāietekmē tiešā lietotāja izvēle par labu ražojumiem, kas patērē mazāk enerģijas vai, kurus izmantojot, tiek netieši patērēts mazāk enerģijas vai citu nozīmīgu resursu, tādējādi mudinot ražotājus veikt pasākumus to ražoto ražojumu enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņa samazināšanai. Tam vajadzētu netieši sekmēt arī šo ražojumu efektīvāku izmantošanu, lai veicinātu ES 20 % energoefektivitātes mērķa sasniegšanu. Šīs informācijas trūkuma gadījumā tirgus mehānismi vien nenodrošinās enerģijas un citu nozīmīgu resursu racionālu patēriņu šiem ražojumiem.
- (6) Būtu jāatceras, ka pastāv Savienības un dalībvalstu tiesību akti, kuros patērētājiem ir paredzētas konkrētas tiesības attiecībā uz iegādātajiem ražojumiem, tostarp kompensācija vai ražojuma maiņa.
- (7) Komisijai būtu jānodrošina ar enerģiju saistītu ražojumu prioritārs saraksts, uz ko varētu attiekties deleģēts akts saskaņā ar šo direktīvu. Šādu sarakstu varētu iekļaut darba plānā, kas minēts Direktīvā 2009/125/EK.
- (8) Informācijai ir būtiska nozīme tirgus mehānismu darbībā, un tādēļ nepieciešams ieviest vienotu marķējumu visiem viena veida ražojumiem, lai potenciālajiem pircējiem sniegtu standartizētu papildinformāciju par šo ražojumu izmaksām enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņa izteiksmē un lai nodrošinātu, ka potenciālie tiešie lietotāji, kas neredz izstādītos ražojumus un tādējādi neredz arī marķējumu, saņemtu šo informāciju; lai tas noritētu efektīvi un veiksmīgi, marķējumam vajadzētu būt viegli pamanāmam tiešajiem lietotājiem, vienkāršam un precīzam. Šim nolūkam pašreizējais marķējuma izkārtojums būtu jāsauglabā kā pamats tiešo lietotāju informēšanai par ražojumu energoefektivitāti. Enerģijas patēriņš un cita informācija par katru ražojumu veidu būtu jāmēra atbilstīgi saskaņotiem standartiem un metodēm.
- (9) Kā norādīts Komisijas sagatavotajā ietekmes novērtējumā, kas pievienots šīs direktīvas priekšlikumam, dažādas pasaules valstis izmanto energomarķējuma sistēmas modeļi.
- (10) Dalībvalstīm būtu regulāri jāuzrauga atbilstība minētajai direktīvai un jāieklauj attiecīgā informācija ziņojumā, kas tām saskaņā ar šo direktīvu ir jāiesniedz reizi četros gados, jo īpaši ņemot vērā piegādātāju un tirgotāju pienākumus.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību⁽¹⁾, ir ietverti vispārēji noteikumi par tirgus uzraudzību attiecībā uz produktu tirdzniecību. Lai sasniegtu tās mērķus, tajā attiecīgi ir paredzēti sīkāk izklāstīti noteikumi šajā jomā. Šie noteikumi atbilst Regulai (EK) Nr. 765/2008.
- (12) Ieviešot pilnīgi brīvprātīgu sistēmu, tikai atsevišķi ražojumi tiktu marķēti vai tiem tiktu pievienota standarta informācija par precīzi, kas varētu radīt neskaidrības dažiem tiešajiem lietotājiem vai pat tos maldināt. Tāpēc pašreizējai sistēmai būtu jānodrošina enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņa norādīšana, izmantojot etiķetes un standarta speciālas zīmes uz visiem attiecīgajiem ražojumiem.
- (13) Ar energopatēriņu saistītie ražojumi to izmantošanas laikā tieši vai netieši ietekmē dažādu enerģijas veidu patēriņu, no kuriem nozīmīgākie ir elektroenerģija un gāze. Tāpēc šai direktīvai būtu jāattiecas uz tiem ar energopatēriņu saistītiem ražojumiem, kas lietošanas laikā tieši vai netieši ietekmē jebkāda veida enerģijas patēriņu.
- (14) Uz tiem ar energopatēriņu saistītiem ražojumiem, kuri izmantošanas laikā tieši vai netieši nozīmīgi ietekmē enerģijas patēriņu vai attiecīgā gadījumā citus nozīmīgus resursus un uz kuriem attiecināma palielinātas efektivitātes prasība, būtu jāattiecināms deleģēts akts, ja uz etiķetes norādītā informācija var mudināt tiešos lietotājus iegādāties energoefektīvākus ražojumus.
- (15) Lai sasniegtu Savienības mērķus klimata pārmaiņu un enerģijas piegādes drošības jomā un ņemot vērā to, ka ilgtermiņā turpinās pieaugt ražojumu kopējais enerģijas patēriņš, deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, attiecīgā gadījumā varētu arī paredzēt, ka uz marķējuma jāizceļ ražojuma kopējais enerģijas patēriņš.
- (16) Vairākās dalībvalstīs tiek īstenota publiskā iepirkuma politika, kas prasa līgumslēdzējam iestādēm iepirkt energoefektīvus ražojumus. Vairākas dalībvalstis ir arī ieviešušas stimulējošus pasākumus saistībā ar energoefektīviem ražojumiem. Kritēriji ražojumiem, kas atbilst publiskā iepirkuma noteikumiem vai stimulējošiem pasākumiem, var būtiski atšķirties dažādās dalībvalstīs. Nosakot energoefektivitātes klasi kā rādītāju konkrētiem ražojumiem, kā noteikts deleģētajos aktos saskaņā ar šo direktīvu, var samazināt publiskā iepirkuma un stimulējošo pasākumu fragmentāciju un palielināt energoefektīvu ražojumu popularitāti.

(1) OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

- (17) Stimulējošie pasākumi, ko dalībvalstis var paredzēt energoefektīvu ražošanu popularizēšanai, varētu būt valsts atbalsts. Šī direktīva neskar nekādu tādu turpmāku valsts atbalsta procedūru rezultātus, ko attiecībā uz šādiem stimulējošiem pasākumiem var veikt atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. panta noteikumiem, un tai nebūtu jāattiecas uz nodokļa režīmu un fiskāliem jautājumiem. Dalībvalstis var pašas noteikt to, kādiem vajadzētu būt šādiem stimulējošiem pasākumiem.
- (18) Energoefektīvu ražošanu popularizēšana, izmantojot etiķetes, publiskā iepirkuma noteikumus un stimulējošos pasākumus, nedrīkstētu nelabvēlīgi ietekmēt šo ražošanu vispārējos ekoloģiskos raksturlielumus un to darbību.
- (19) Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz etiķetēm un standarta informāciju par precēm, kas norāda ar energopatēriņu saistītu ražošanu enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā. Ir jo īpaši svarīgi, lai Komisija savā sagatavošanas darbā rīkotu attiecīgas apspriedes, tostarp ar ekspertiem.
- (20) Komisijai būtu regulāri jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei kopsavilkums par ziņojumiem, kurus dalībvalstis iesniedz saskaņā ar šo direktīvu, šajā kopsavilkumā ietverot gan ES, gan katru dalībvalsti atsevišķi.
- (21) Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par marķējuma klasifikācijas pielāgošanu, lai nodrošinātu ražošanas nozarei nepieciešamo paredzamību un skaidrību patērētājiem.
- (22) Atkarībā no attiecīgā produkta tehnoloģijas attīstība un ievērojamo papildu enerģijas ietaupījumu iespēja varētu dažādās pakāpēs radīt vajadzību veikt sīkāku ražošanas diferenciāciju un pamatot klasifikācijas pārskatīšanu; šādā pārskatīšanā būtu jo īpaši jāiekļauj iespēja veikt pārrēķināšanu. Pārskatīšana būtu jāveic cik iespējams ātri attiecībā uz ražojumiem, kuri to novatorisko īpašību dēļ var būtiski uzlabot energoefektivitāti.
- (23) Kad Komisija pārskata gūtos panākumus un 2012. gadā ziņo par ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plāna īstenošanu, tā jo īpaši analizē, vai ir vajadzīga turpmāka rīcība ražošanu energopatēriņu un ekoloģisko raksturlielumu uzlabošanai, tostarp iespēja sniegt patērētājiem informāciju par ražošanu radīto oglekļa dioksīda emisijas daudzumu vai ražošanu ietekmi uz vidi to dzīves cikla laikā.
- (24) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kuri būtiski mainīti salīdzinājumā ar Direktīvu 92/75/EEK. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no Direktīvas 92/75/EEK.
- (25) Dalībvalstīm, īstenojot šīs direktīvas noteikumus, būtu jācenšas izvairīties no tādu pasākumu pieņemšanas, ar kuriem tiktu radītas nepamatotas birokrātiskas un apgrūtinājošas saistības attiecīgajiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.
- (26) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem Direktīvas 92/75/EEK transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai.
- (27) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk ir atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

1. Ar šo direktīvu izveido sistēmu valsts pasākumu saskaņošanai saistībā ar tiešajiem lietotājiem paredzēto informāciju, konkrēti, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm, par enerģijas un attiecīgā gadījumā citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā un papildinformāciju attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, tādējādi ļaujot tiešajiem lietotājiem izvēlēties energoefektīvākus ražojumus.

2. Šī direktīva attiecas uz ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu un kuri to izmantošanas laikā tieši vai netieši būtiski ietekmē enerģijas patēriņu un attiecīgā gadījumā citus nozīmīgus resursus.

3. Šī direktīva neattiecas uz:

- a) lietotiem ražojumiem;
- b) transportlīdzekļiem, kas paredzēti pasažieru vai kravu pārvešanai;
- c) normēšanas plāksni vai tās ekvivalentu, kas drošības nolūkā pievienots šiem ražojumiem.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "ar energopatēriņu saistītais ražojums", turpmāk – ražojums, ir jebkura prece, kas tās izmantošanas laikā ietekmē enerģijas patēriņu un ko laiž tirgū un/vai nodod ekspluatācijā Savienībā, tostarp sastāvdaļas, kuras paredzēts iestrādāt ar energopatēriņu saistītajos ražojumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, un kuras laistas tirgū un/vai nodotas ekspluatācijā kā atsevišķas sastāvdaļas, kas paredzētas tiešajiem lietotājiem; to ietekmi uz vidi var izvērtēt atsevišķi;
- b) "speciālā zīme" ir standarta informācijas tabula par ražojumu;
- c) "citi nozīmīgi resursi" ir ūdens, ķīmiskas vai citas vielas, ko ražojums parasti patērē izmantošanas laikā;
- d) "papildinformācija" ir cita informācija par ražojuma darbību un īpašībām, kas ir saistītas ar tā enerģijas vai citu nozīmīgu resursu patēriņu vai palīdz tā novērtēšanā, pamatojoties uz mērāmiem datiem;
- e) "tieša ietekme" ir to ražojumu ietekme, kuri izmantošanas laikā faktiski patērē enerģiju;
- f) "netieša ietekme" ir to ražojumu ietekme, kuri nepatērē enerģiju, taču palīdz taupīt enerģiju izmantošanas laikā;
- g) "tirgotājs" ir mazumtirgotājs vai cita persona, kas pārdod, iznomā, piedāvā piršanai uz nomaksu vai demonstrē ražojumus tiešajiem lietotājiem;
- h) "piegādātājs" ir ražotājs vai tā pilnvarots pārstāvis Savienībā, vai importētājs, kas ražojumu laiž vai nodod ekspluatācijā Savienības tirgū. Ja to nav, jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražojumu, uz ko attiecas šī direktīva, laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā, tiek uzskatīta par piegādātāju;
- i) "laišana tirgū" ir process, ar ko ražojumu pirmo reizi dara pieejamu Savienības tirgū nolūkā to izplatīt vai lietot Savienības teritorijā, saņemot vai nesaņemot atļauzību, neatkarīgi no pārdošanas metodes;
- j) "nodošana ekspluatācijā" ir ražojuma pirmā lietošana tā paredzētajam mērķim Savienībā;

- k) "etiķetes neatļauta lietošana" ir etiķetes lietošana, ko neveic dalībvalstu iestādes vai ES iestādes, tādā veidā, kas nav paredzēts šajā direktīvā vai deleģētā aktā.

3. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) visi to teritorijā esošie piegādātāji un tirgotāji pilda 5. un 6. pantā noteiktos pienākumus;
 - b) uz ražojumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, aizliegts izvietot citas etiķetes, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām un citiem atbilstīgiem deleģētajiem aktiem, ja šāda izvietošana var maldināt vai radīt neskaidrības tiešajiem lietotājiem saistībā ar enerģijas vai attiecīgā gadījumā citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā;
 - c) etiķešu un speciālo zīmju sistēmas ieviešanu attiecībā uz enerģijas patēriņu vai taupīšanu papildina izglītojošas un reklāmas informācijas kampaņas, kuru mērķis ir veicināt energoefektivitāti un apdomīgāku enerģijas patēriņu no tiešo lietotāju puses;
 - d) tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai veicinātu, ka attiecīgās valstu vai reģionu iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu, sadarbojas, kā arī veic informācijas apmaiņu savā starpā un ar Komisiju, lai palīdzētu šīs direktīvas piemērošanā. Administratīvajā sadarbībā un informācijas apmaiņā, cik iespējams, izmanto elektroniskos saziņas līdzekļus, tā ir rentabla un to var atbalstīt ar attiecīgām ES programmām. Šāda sadarbība vajadzības gadījumā garantē procedūras gaitā sniegtas konfidenciālas informācijas aizsardzību un konfidencialitāti. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu un atbalstītu šajā punktā minēto sadarbību starp dalībvalstīm.
 2. Ja dalībvalsts konstatē, ka ražojums neatbilst visām attiecīgajām prasībām, kas izklāstītas šajā direktīvā un tās deleģētajos aktos saistībā ar etiķetēm un speciālo zīmi, piegādātājam saskaņā ar efektīviem un samērīgiem dalībvalsts izvirzītiem nosacījumiem ir pienākums gādāt, lai ražojums atbilst šīm prasībām.
- Ja ir pietiekami pierādījumi par ražojuma iespējamo neatbilstību, attiecīgā dalībvalsts konkrētā laikposmā, ņemot vērā nodarīto kaitējumu, veic nepieciešamos preventīvos pasākumus un pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību.

Ja neatbilstība turpinās, attiecīgā dalībvalsts pieņem lēmumu ierobežot vai aizliegt attiecīgā ražojuma laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā vai nodrošināt, ka tas tiek izņemts no tirgus. Ja ražojumus izņem no tirgus vai aizliedz to laišanu tirgū, par to nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis.

3. Ik pēc četriem gadiem dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, tostarp sīki izklāstot izpildes pasākumus un atbilstības līmeni tās teritorijā.

Komisija, izveidojot pamatnostādnes, var sīkāk noteikt, kādam jābūt minēto ziņojumu kopējam saturam.

4. Komisija informatīvā nolūkā Eiropas Parlamentam un Padomei regulāri sniedz minēto ziņojumu kopsavilkumu.

4. pants

Prasības sniegt informāciju

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) Tiešo lietotāju uzmanību papildinformācijai un informācijai par elektroenerģijas, citu enerģijas formu un attiecīgā gadījumā citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā pievērš, izmantojot speciālās zīmes un etiķetes, kas attiecas uz ražojumiem, kuri tiek pārdoti, iznomāti, piedāvāti pārdošanai uz nomaksu vai demonstrēti tiešajiem lietotājiem tieši vai netieši, izmantojot tālpārdošanas veidus, tostarp internetu;
- b) panta a) punktā minēto informāciju sniedz par integrētiem vai ekspluatācijā nodotiem ražojumiem tikai tad, ja šāda prasība ir noteikta ar piemērojamiem deleģētajiem aktiem;
- c) jebkurā tāda ar energopatēriņu saistīta ražojuma specifiska modeļa reklāmā, uz kuru attiecas deleģētais akts saskaņā ar šo direktīvu, sniedzot informāciju par energopatēriņu vai cenu, iekļauj norādi uz ražojuma enerģijas klasi;
- d) ar energopatēriņu saistīto ražojumu veicināšanas tehniskā literatūra, kurā aprakstīti ražojuma specifiski tehniskie parametri, piemēram, tehniskās rokasgrāmatas un ražotājiem domātie reklāmas prospekti, un kura pieejama drukātā vai internetā publicētā veidā, sniedz tiešajiem lietotājiem nepieciešamo informāciju par energopatēriņu vai arī tajā ir atsauce uz ražojuma enerģijas klasi.

5. pants

Piegādātāju atbildība

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) piegādātāji, kas laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā ražojumus, uz kuriem attiecas deleģētais akts, nodrošina etiķetes un speciālo zīmi saskaņā ar šo direktīvu un deleģēto aktu;
 - b) piegādātāji sagatavo tehnisko dokumentāciju, kas ir pietiekama, lai varētu novērtēt etiķetē un speciālajā zīmē ietvertās informācijas precizitāti. Minētā tehniskā dokumentācija ietver:
 - i) vispārīgu preces aprakstu;
 - ii) attiecīgā gadījumā – veikto konstrukcijas aprēķinu rezultātus;
 - iii) pārbaudes ziņojumus, ja tādi pieejami, ietverot tos, ko veikušas attiecīgas nozīmētas organizācijas, kā noteikts citos Savienības tiesību aktos;
 - iv) ja vērtības izmantotas līdzīgiem modeļiem, atsauces, kas ļauj identificēt šos modeļus.
- Šim mērķim piegādātāji var izmantot dokumentāciju, kas jau sagatavota saskaņā ar prasībām, kuras noteiktas attiecīgajos Savienības tiesību aktos;

- c) piegādātāji nodrošina tehniskās dokumentācijas pieejamību pārbaudes nolūkiem laikposmā, kas beidzas piecus gadus pēc attiecīgā pēdējā produkta ražošanas brīža.

Pēc dalībvalstu tirgus uzraudzības iestāžu un Komisijas pieprasījuma piegādātāji iesniedz tehnisko dokumentāciju elektroniskā formā 10 darba dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts dalībvalstu kompetento iestāžu vai Komisijas pieprasījums;

- d) attiecībā uz etiķetēm un informāciju par produktu tirgotājiem piegādātājs nodrošina nepieciešamās etiķetes bez maksas.

Neskarot piegādātāju izvēlēto etiķešu nodrošināšanas sistēmu, pēc tirgotāja pieprasījuma piegādātāji nekavējoties nosūta etiķetes;

- e) papildus etiķetēm piegādātāji nodrošina speciālu produkta zīmi;
- f) visās produktu brošūrās piegādātāji iekļauj speciālu produkta zīmi. Ja piegādātājs nepiegādā produktu brošūras, tad piegādātājs piegādā speciālās zīmes ar citu informatīvo dokumentāciju, ko piegādā kopā ar ražojumu;
- g) piegādātāji ir atbildīgi par viņu piegādāto etiķešu un speciālo zīmju precizitāti;
- h) uzskata, ka piegādātājs ir devis piekrišanu etiķetē vai speciālajā zīmē ietvertās informācijas publicēšanai.

6. pants

Tirgotāju atbildība

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) tirgotāji izvieto etiķetes pareizi, skaidri redzamā un salasāmā veidā un nodrošina, ka produktu brošūrā vai citos informatīvos dokumentos, kas ir kopā ar produktiem, kad tos pārdod tiešajiem lietotājiem, ir speciālās zīmes;
- b) ja ražojums, uz kuru attiecas deleģētais akts, tiek demonstrēts, tirgotāji pievieno atbilstīgu etiķeti attiecīgā valodā un skaidri redzamā vietā, kas noteikta piemērojamajā deleģētajā aktā.

7. pants

Tālpārdošana un citi pārdošanas veidi

Ja ražojumi tiek piedāvāti pārdošanai, iznomāšanai vai pirkšanai uz nomaksu pa pastu, pēc kataloga, internetā, ar telemarketinga starpniecību vai jebkādā citā veidā, kas nozīmē, ka potenciālais tiešais lietotājs nevar redzēt izstādīto ražojumu, tad deleģētajos aktos paredz noteikumu, lai nodrošinātu, ka informācija, kas norādīta etiķetē un speciālajā zīmē, potenciālajiem tiešajiem lietotājiem tiek sniegta pirms ražojuma pirkšanas. Attiecīgos gadījumos deleģētajos aktos precizē veidu, kādā etiķete vai speciālā zīme vai arī informācija, kas norādīta uz etiķetes vai speciālajā zīmē, jāizvieto vai jāsniedz potenciālajam tiešajam lietotājam.

8. pants

Brīva aprīte

1. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un neaizkavē tādu ražojumu laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā to teritorijā, uz kuriem attiecas un kuri atbilst šai direktīvai un piemērojamajam deleģētajam aktam.

2. Ja tām nav pierādījumu par pretējo, dalībvalstis uzskata etiķetes un speciālās zīmes par tādām, kas atbilst šīs direktīvas un deleģēto aktu noteikumiem. Dalībvalstis pieprasa, lai piegādātāji sniedz pierādījumus 5. panta nozīmē par etiķetēs vai speciālajās zīmēs ietvertās informācijas precizitāti, ja tām iemesls aizdomām, ka šāda informācija ir nepareiza.

9. pants

Publiskā iepirkuma noteikumi un stimulejošie pasākumi

1. Ja uz ražojumu attiecas deleģēts akts, līgumslēdzējas iestādes, kas noslēdz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽¹⁾ minētos piegādes, būvdarbu un pakalpojumu valsts līgumus, kuri nav izslēgti no darbības jomas saskaņā ar tās 12. līdz 18. pantu, cenšas iepirkt tikai tādus ražojumus, kas atbilst šādiem kritērijiem: tiem ir visaugstākie funkcionalitātes rādītāji un tie pieder pie ražojumu klases ar vislielāko energoefektivitāti. Dalībvalstis var arī prasīt, lai līgumslēdzējas iestādes iepirktu tikai tādus ražojumus, kas izpilda šos kritērijus. Dalībvalstis var noteikt, ka šo kritēriju piemērošana ir atkarīga no rentabilitātes, saimnieciskas realizējamības un tehniskas piemērotības, kā arī no pietiekamas konkurences.

2. Šā panta 1. punkts attiecas uz līgumiem, kuru vērtība ir vienāda ar vai lielāka par Direktīvas 2004/18/EK 7. pantā noteiktajiem robežlielumiem.

3. Ja dalībvalstis kādam ražojumam, uz kuru attiecas deleģēts akts, ir paredzējušas jebkādu stimulus, tad to mērķim ir jābūt nodrošināt visaugstākos energoefektivitātes rādītājus, tostarp visaugstāko energoefektivitātes klasi, kas noteikta piemērojamajā deleģētajā aktā. Piemērojot šo direktīvu, nodokļus un fiskālus pasākumus neuzskata par stimuliem.

4. Veicot stimulejošus pasākumus gan tiešajiem lietotājiem, kas izmanto ļoti energoefektīvus ražojumus, gan nozarēm, kuras tos ražo un veicina, dalībvalstis norāda energoefektivitātes rādītājus kā klases, kas definētas piemērojamajā deleģētajā aktā, ja vien tās nepieprasa augstākus energoefektivitātes rādītājus nekā maksimālais rādītājs, kāds deleģētajā aktā noteikts augstākajai energoefektivitātes klasei. Dalībvalstis var pieprasīt augstākus energoefektivitātes rādītājus par deleģētajā aktā noteikto maksimālo rādītāju ražojumu klasei ar vislielāko energoefektivitāti.

10. pants

Deleģētie akti

1. Komisija saskaņā ar 11., 12. un 13. pantu deleģētajos aktos nosaka sīkaku informāciju par etiķetēm un speciālo zīmi attiecībā uz katru ražojuma veidu atbilstīgi šim pantam.

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Ja ražojums atbilst 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, uz to saskaņā ar 4. punktu attiecas deleģēts akts.

Noteikumi deleģētajos aktos par informāciju uz etiķetes un speciālajā zīmē par enerģijas un citu nozīmīgu resursu patēriņu izmantošanas laikā palīdzēs tiešajiem lietotājiem iepērkoties pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus un tirgus uzraudzības iestādēm pārbaudīt to, vai produkti atbilst norādītajai informācijai.

Ja deleģētā aktā ir paredzēti noteikumi gan attiecībā uz ražojuma energoefektivitāti, gan nozīmīgu resursu patēriņu, etiķetes dizainā un saturā uzsver ražojuma energoefektivitāti.

2. Kritēriji, kas minēti 1. punktā, ir šādi:

- a) saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem aprēķiniem un, ņemot vērā Savienības tirgū laistos daudzumus, ražojumiem ir būtisks potenciāls ietaupīt enerģiju un attiecīgā gadījumā citus nozīmīgus resursus;
- b) starp tirgū pieejamiem ražojumiem, kam ir līdzvērtīga funkcionalitāte, ir būtiskas atšķirības energoefektivitātes rādītājos;
- c) Komisija ņem vērā attiecīgos Savienības tiesību aktus un pašregulāciju, piemēram, brīvprātīgās vienošanās, kas, paredzams, ļaus sasniegt politikas mērķus ātrāk vai lētāk nekā obligātās prasības.

3. Sagatavojot deleģēta akta projektu, Komisija:

- a) ņem vērā tos vides parametrus, kas izklāstīti Direktīvas 2009/125/EK I pielikuma 1. daļā un minēti kā nozīmīgi attiecīgajā īstenošanas pasākumā, kurš pieņemts saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, un kas izmantošanas laikā ir nozīmīgi tiešajiem lietotājiem;
- b) novērtē akta ietekmi uz vidi, tiešajiem lietotājiem un ražotājiem, ietverot mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), saistībā ar konkurētspēju, tostarp tirgos ārpus Savienības, inovāciju, piekļuvi tirgum, izmaksām un ieguvumiem;
- c) veic atbilstīgas apspriedes ar ieinteresētajām personām;
- d) nosaka īstenošanas termiņu, jebkurus posmos dalītus pasākumus vai pārejas pasākumus vai laikposmus, jo īpaši ņemot vērā iespējamo ietekmi uz MVU vai uz īpašām ražojumu grupām, ko galvenokārt ražo MVU.

4. Deleģētajos aktos jo īpaši nosaka:

- a) ietveramo ražojumu veidu precīzu definīciju;
- b) mērīšanas standartus un metodes, kas izmantojamas 1. panta 1. punktā minētās informācijas iegūšanai;
- c) šīs direktīvas 5. pantā prasītās tehniskās dokumentācijas precizējumus;
- d) dizainu un saturu direktīvas 4. pantā minētajai etiķetei, kam iespēju robežās ir vienotas dizaina pazīmes pa ražojumu grupām un kas attiecībā uz visām klasēm ir skaidri redzama un salasāma. Etiķetes formas pamatā ir klasifikācija, kurā izmantoti burti no A līdz G; klasifikācijas pakāpes atbilst būtiskiem enerģijas un izmaksu ietaupījumiem no tiešā lietotāja viedokļa.

Atbilstīgi tehnikas attīstībai var paredzēt vēl trīs papildu klases. Šādas papildu kases būs A+, A++ un A+++ klasei ar visaugstāko energoefektivitāti. Principā kopā būs septiņas klases, ja vien netiks ieviestas vēl kādas.

Krāsu gammā būs ne vairāk kā septiņas dažādas krāsas – no tumši zaļas līdz sarkanai. Tumši zaļš vienmēr būs tikai augstākās klases krāsu kods. Ja ir vairāk par septiņām klasēm, dubultot var tikai sarkanās krāsas lietojumu.

Klasifikāciju pārskata īpaši tad, ja ievērojama daļa no iekšējā tirgū pieejamiem ražojumiem atbilst divām augstākajām energoefektivitātes klasēm un ja papildu ietaupījumus varētu sasniegt, sīkāk diferencējot ražojumus.

Attiecīgā gadījumā sīki izstrādātus kritērijus iespējama ražojumu pārklasifikācijai nosaka attiecīgajā deleģētajā aktā katram gadījumam atsevišķi;

- e) vietu, kur etiķeti piestiprina ražojumam, un veidu, kā jāizvieto etiķete un/vai jāsniedz informācija 7. pantā minēto pārdošanas piedāvājumu gadījumā. Attiecīgā gadījumā deleģētajā aktā var paredzēt, ka tālpārdošanai un pārdošanai internetā etiķete jāpiestiprina ražojumam vai tai jābūt uzdrukātai uz iesaiņojuma vai ka sīkākai informācijai attiecībā uz marķēšanas prasībām jābūt iespiestai katalogos;
- f) speciālās zīmes saturu un, attiecīgā gadījumā, formātu un citu sīkāku informāciju vai papildinformāciju, kas noteikta 4. un 5. panta c) apakšpunktā. Etiķetes informāciju ietver arī speciālajā zīmē;

- g) etiķetes īpašo saturu reklāmas vajadzībām, tostarp vajadzības gadījumā konkrētā ražojuma enerģijas klasi un citus atbilstīgus energoefektivitātes rādītājus, kas ir salasāmi un skaidri redzami;
- h) vajadzības gadījumā etiķetes klasifikācijas derīguma termiņu, saskaņā ar d) apakšpunktu;
- i) precizitātes līmeni deklarācijās par etiķetēm un speciālām zīmēm;
- j) deleģētā akta novērtēšanas un iespējamās pārskatīšanas datumu, ņemot vērā tehnoloģiju attīstības tempu.

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 10. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas uz piecu gadu laikposmu, sākot ar 2010. gada 19. jūniju. Komisija iesniedz ziņojumu par deleģētajām pilnvarām ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 12. pantu.
2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaicīgi Eiropas Parlamentam un Padomei.
3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai ir piešķirtas, ievērojot nosacījumus, kas noteikti 12. un 13. pantā.

12. pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 10. pantā.
2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu, vai tā paredz atsaukt pilnvaru deleģēšanu, informē otru iestādi un Komisiju pietiekami savlaicīgi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, un iespējamus šīs atsaukšanas iemeslus.
3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas norādīta minētajā lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošo aktu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Iebildumi pret deleģētajiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājuma minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja, šim termiņam beidzoties, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā datumā, kas paredzēts tā noteikumos.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome abi ir informējuši Komisiju, ka neparedz izteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, izklāsta iebildumu pamatojumu.

14. pants

Novērtējums

Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim pārskata šīs direktīvas un tās deleģēto aktu efektivitāti un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Tajā Komisija novērtē arī:

- a) direktīvas 4. panta c) punkta devumu šīs direktīvas mērķa sasniegšanā;
- b) direktīvas 9. panta 1. punkta efektivitāti;
- c) ņemot vērā tehnikas attīstību un patērētāju izpratni par etiķetes dizainu, vajadzību grozīt 10. panta 4. punkta d) apakšpunktu.

15. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un tās deleģētajiem aktiem, tostarp par neatļautu etiķetes izmantošanu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis līdz 2011. gada 20. jūnijam paziņo Komisijai par šiem noteikumiem un nekavējoties paziņo tai par visiem turpmākajiem to grozījumiem.

16. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2011. gada 20. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2011. gada 20. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos iekļauj arī norādi, ka atsauces spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz Direktīvu 92/75/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Atcelšana

Padomes Direktīvu 92/75/EEK, kurā izdarīti grozījumi ar regulu, kas norādīta I pielikuma A daļā, atceļ no 2011. gada 21. jūlija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz I pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai.

Atsauces uz Direktīvu 92/75/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 5. panta b), g) un h) punktu piemēro no 2011. gada 31. jūlija.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 19. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. LÓPEZ GARRIDO

I PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva un tās turpmākais grozījums
(minēts 17. pantā)**

Padomes Direktīva 92/75/EEK
(OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp).

Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp).

Tikai III pielikuma 32. punkts

B DAĻA

**Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos
(minēts 16. pantā)**

Direktīva	Transponēšanas termiņš
92/75/EEK	1994. gada 1. janvāris

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 92/75/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts, ievadteksts, pirmais teikums	1. panta 1. punkts
1. panta 1. punkts, ievadteksts, otrais teikums	1. panta 2. punkts
1. panta 1. punkta pirmais līdz septītais ievilkums	—
1. panta 2. punkts	—
—	1. panta 3. punkta a) un b) punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 3. punkta c) punkts
—	2. panta a) un b) punkts
1. panta 4. punkta pirmais un otrais ievilkums	2. panta g) un h) punkts
1. panta 4. punkta trešais ievilkums	—
1. panta 4. punkta ceturtais ievilkums	2. panta c) punkts
1. panta 4. punkta piektais ievilkums	2. panta d) punkts
—	2. panta e), f), i), j) un k) punkts
1. panta 5. punkts	—
2. panta 1. punkts	4. panta a) punkts
—	4. panta b), c) un d) punkts
2. panta 2. punkts	—
2. panta 3. punkts	5. panta b) punkts
2. panta 4. punkts	5. panta b) un c) punkts
3. panta 1. punkts	5. panta a) punkts
3. panta 2. punkts	5. panta e) un f) punkts
3. panta 3. punkts	5. panta g) punkts
3. panta 4. punkts	5. panta h) punkts
—	6. panta a) punkts
4. panta a) punkts	6. panta b) punkts
4. panta b) punkts	5. panta d) punkts
5. pants	7. pants
6. pants	—
7. panta a) punkts	3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
7. panta b) punkts	3. panta 1. punkta b) apakšpunkts
7. panta c) punkts	3. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	3. panta 1. punkta d) apakšpunkts
—	3. panta 2., 3. un 4. punkts
8. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
9. pants	—

Direktīva 92/75/EEK	Šī direktīva
—	9. pants
10. pants	—
—	10. panta 1., 2. un 3. punkts
11. pants	—
12. panta a) punkts	10. panta 4. punkta a) apakšpunkts
12. panta b) punkts	10. panta 4. punkta b) apakšpunkts
12. panta c) punkts	10. panta 4. punkta c) apakšpunkts
12. panta d) punkts	10. panta 4. punkta d) apakšpunkts
12. panta e) punkts	10. panta 4. punkta e) apakšpunkts
12. panta f) punkts	10. panta 4. punkta f) apakšpunkts
12. panta g) punkts	—
—	10. panta 4. punkta g), h), i) un j) apakšpunkts
—	11., 12., 13., 14. un 15. pants
13. pants	17. pants
14. pants	16. pants
—	18. pants
15. pants	19. pants
—	I pielikums
—	II pielikums